

בש"פ 8293/15 - יוסף שנאן, מוראד עדוין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 8293/15

בש"פ 8402/15

כבוד השופט י' דנציגר

לפני:

יוסף שנאן
מוראד עדוין

העורר בבש"פ 8293/15:
העורר בבש"פ 8402/15:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
30.11.2015 במ"ת 11019-09-15 שניתנה על ידי כב'
השופטת ר' פרידמן-פלדמן

כ"ח בכסלו התשע"ו (10.12.2015)

תאריך הישיבה:

עו"ד ראובן בר-חיים

בשם העורר בבש"פ 8293/15:

עו"ד אריאל הרמן

בשם העורר בבש"פ 8402/15:

עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיבה:

החלטה

לפני שני עררים על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ר' פרידמן-פלדמן) במ"ת 11019-09-15 מיום 30.11.2015, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של העוררים עד תום ההליכים נגדם בת"פ 10923-09-15.

כתב האישום

1. ביום 7.9.2015 הוגש כתב אישום נגד פאדי חטיב, יוסף שנאן (הוא העורר בבש"פ 8293/15) ומוראד עדוין (הוא העורר בבש"פ 8402/15). על פי כתב האישום, במועד הרלוונטי היה סאאד אבו שחאדה (להלן: המנוח) נשוי לאסראא אבו שחאדה. עובר לתאריך 15.8.2015, חשד המנוח כי אסראא מקיימת קשר עם חטיב, ודרש ממנה לנתק את הקשר עמו. סמוך לשעה 23:50 ביום 15.8.2015, שלח חטיב מסרון למכשיר הטלפון הסלולארי של אסראא וביקש לדעת היכן נמצא המנוח. תשובתה היתה כי המנוח ישן, ובתגובה שאל אותה חטיב כיצד ניתן להעירו. בתגובה השיבה אסראא כי חטיב יכול להתקשר למכשיר הסלולאר של המנוח. או אז ביקש חטיב מעדוין ושנאן, וכן ממספר חברים נוספים ששהו עימו במסיבת חתונה בבית חנינא, כי יסעו עמו למקום מגורי משפחת המנוח בשועפט. אלו נעתרו לבקשתו, ובסמוך לשעה 00:15 הגיעה הקבוצה לביתו של המנוח בשיירה של ארבעה רכבים. או אז ביקש חטיב את המכשיר הסלולארי של אחד מחברי הקבוצה - אחמד סאלחי - התקשר אל המנוח ודרש ממנו לצאת מהבית. בשלב זה הבחין מחמוד עוודתאללה, ששהה אותה עת בבית המנוח, בהתקהלות של חטיב וחבריו, ויצא לשאול מדוע הגיעו למקום. חטיב ענה לו כי הם מחפשים אדם בשם "סוסו אלמתוחש אחו-אלשרמוטה". כאשר עוודתאללה ענה כי אין אדם כזה במקום, דחף אותו חטיב והורה לו להיכנס לביתו. בסמוך לאחר מכן יצא המנוח מביתו ואמר כי הוא סאאד ושאל מה מבוקשם. במקביל, יצאו גם עיסא ואברהים אבו שחאדה מהבית. לאחר שאברהים קילל את חטיב וחבריו וצעק לעברם מדוע 20 איש באים להכות אדם אחד, טיפס שנאן על רכב שעמד בסמוך לגדר המקיפה את הבית, קפץ מהגדר לעבר אברהים, ובין השניים התפתחה תגרה. עיסא, מחמוד והמנוח ניסו להיחלץ לעזרת אברהים, אך רוססו בגז מדמיע על ידי תוקפים שזהותם אינה ידועה. בשלב זה תקפו שלושת הנאשמים את המנוח במכות אגרופ ובעיטות, הפילו אותו בכוח, ובעוד הוא שוכב על הארץ המשיכו להכות ולבעוט בו בכל חלקי גופו, לרבות בראשו. בהמשך הורה חטיב לכל אלו שליוו אותו להיכנס לרכביהם ולעזוב את המקום. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למנוח התרככות של רקמת המוח; דימום בגזע המוח ובשכבה הפנימית של הקרקפת; שברים מרובים בפנים; ושפכי דם מרובים בגוף, שבעקבותם נפטר המנוח ביום 19.8.2015. בגין מעשיהם, הואשמו שלושת הנאשמים בעבירה של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

תמצית ההליכים הקודמים

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרם של העוררים עד לתום ההליכים נגדם. בהחלטתו מיום 15.10.2015 קבע בית המשפט המחוזי כי ישנן ראיות לכאורה למעורבותם של העוררים בתקיפת המנוח. זאת בין היתר בהתבסס על עדויותיהם של אחמד סאלחי, עיסא אבו שחאדה, אסראא אבו שחאדה ואחמד אבו שחאדה. לכך יש להוסיף, כך קבע בית המשפט, את השקרים של השניים ואת טענות האליבי שהופרכו. בשלב הבא קבע בית המשפט כי לאור חומרת המעשים, קמה בנסיבות העניין עילת מסוכנות. אשר לאפשרות השחרור לחלופה; בית המשפט עמד על כך שמחד גיסא העוררים תקפו אדם שכלל לא היה מסוכסכים עמו, דבר המעצים את מסוכנותם, ועל כך שמאידך גיסא אין להם עבר פלילי. אשר על כן, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בעניינם של העוררים.

3. בתסקיר המעצר מיום 2.11.2015 נמסר כי שנאן הינו רווק בן 26 המתגורר בבית אמו בעיר העתיקה בירושלים. שנאן הוא החמישי מבין שמונה אחים, והוריו גרושים מאז שהיה בן שבע. שירות המבחן התרשם כי שנאן מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו ושולל קיומו של סכסוך כלשהו עם משפחת המנוח. עוד נמסר בתסקיר כי שנאן נטה להתרועע עם חברה בעייתית כחלק מצורך לקבלת חיזוק חיובי לדימוי עצמי נמוך. בתוך כך התרשם שירות המבחן כי במצבים שבהם חש שנאן לחץ מצד דמויות סמכותיות, הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ובעייתי. משכך, קבע שירות המבחן כי לא ניתן לשלול הערכת סיכון גבוהה להישנות עבירה פוגעת. אשר לחלופת המעצר המוצעת בדמות מעצר בית בפיקוח אימו, אחותו ושני אחיו; שירות המבחן התרשם כי המפקחים מבינים את המוטל עליהם. אף על פי כן, נוכח הערכת הסיכון ובשים לב להשלכות הטרגיות של המעשים המיוחסים לשנאן, לא המליץ שירות המבחן על שחרור לחלופה המוצעת.

4. בתסקיר המעצר מיום 11.11.2015 נמסר כי עדוין הוא רווק בן 31 אשר התגורר בעיר העתיקה בירושלים עם בני משפחתו. עדוין לא עבד, אלא התקיים מקצבת נכות בגין מחלה נדירה ממנה הוא סובל. שירות המבחן התרשם כי המחלה השליכה על דימויו העצמי השלילי של עדוין וכן על הביטחון העצמי הירוד שלו. עוד צוין בתסקיר כי עדוין נעדר הרשעות קודמות בפלילים. כמו כן התרשם שירות המבחן כי עדוין חש קשיים רבים הקשורים לשהות במעצר, אשר באים לידי ביטוי בתחושות של עצב, כאב ורצון להשתחרר. לצד זאת, זיהה שרת המבחן כי קיימת אצל עדוין אמפתיה כלפי משפחתו של המנוח. אשר למסוכנותו של עדוין; נוכח נטייתו של עדוין להיגררות חברתית, ובשים לב לאפשרות של ניסיון להימלט מהדין אל מחוץ לשטחי ישראל – שם מצויים קרובי משפחתו של עדוין – העריך שירות המבחן כי מסוכנותו היא בינונית. אשר לחלופה המוצעת, בדמות מעצר בית בפיקוח הוריו של עדוין וכן של אחיו ריאד; שירות המבחן התרשם כי המפקחים מבינים את האחריות המוטלת עליהם כמפקחים. יחד עם זאת, עולה כי הם פועלים בראש ובראשונה מתוך דאגה למצבו הבריאותי של עדוין ולא מתוך הבנת המצב בו הוא נתון. לאחר התלבטות, מסר שירות המבחן כי הוא אינו ממליץ על שחרורו של עדוין לחלופה, וזאת משום שהחלופה תתקשה, כך לפי שירות המבחן, לצמצם את הסיכון הנשקף ממנו.

5. בהחלטה נוספת מיום 17.11.2015, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקירים משלימים שתכליתם לבחון את האפשרות של מעצרם של העוררים בפיקוח אלקטרוני.

אשר לשנאן; בחוות דעת מודיעינית לצרכי פיקוח אלקטרוני מיום 19.11.2015 נקבע כי הגם שמבחינה מודיעינית ופלילית אין מניעה לאפשר מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני במיקום החלופה המוצעת, הרי שנוכח מיקום החלופה – ברובע המוסלמי, סמוך לשער הפרחים – לא תתאפשר גישה חופשית לאנשי הרשויות ללא ליווי משטרה. בתסקיר מיום 22.11.2015 חזר שירות המבחן על עיקרי השיקולים שעמדו בבסיס התסקיר הראשון. שיקולים אלו הובילו למסקנה כי הוא מתקשה להמליץ על מעצרו של שנאן בפיקוח אלקטרוני תחת מעצרו מאחורי סורג וברית.

אשר לעדוין; בתסקיר המשלים שנערך לו ביום 19.11.2015 שב שירות המבחן וסקר את השיקולים המרכזיים המשפיעים על ההמלצות בעניינו, ובהן נטייתו להיגררות; היעדר עבר פלילי; היעדר דפוסים עברייניים; חשש מנקמה מצד משפחת המנוח; והאפשרות שינסה להימלט אל קרובי משפחתו המתגוררים מחוץ לשטחי ישראל. בהתחשב בשיקולים אלו, העריך שירות המבחן כי מעצר בפיקוח אלקטרוני מתאים להפחתת רמת הסיכון הנשקפת מעדוין. אשר על כן, נקבע כי ככל שמנהלת הפיקוח האלקטרוני תמצא כי החלופה המוצעת מתאימה לפיקוח אלקטרוני, מומלץ להורות על מעצרו של עדוין בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו. אולם, בחוות דעת מודיעינית לצרכי פיקוח אלקטרוני מיום 29.11.2015 חזר מפקד המרחב על אותן המסקנות שגיבש בעניינו של שנאן והדגיש כי הגם שאין מניעה לאפשר לעדוין מעצר בפיקוח אלקטרוני, הרי שלא תתאפשר גישה למקום החלופה ללא ליווי משטרה.

6. בהחלטתו מיום 30.11.2015, לאחר שסקר את האמור בתסקירים ובחוות הדעת המודיעיניות, קבע בית המשפט המחוזי כי הוא אינו סבור שהקלה בתנאי מעצרם של העוררים מצדיקה את סיכון אנשי הביטחון שעשויים להידרש להגיע למקום החלופה.

מכאן העררים שלפני.

טענות הצדדים בעררים

עמוד 3

7. שנאן - באמצעות בא כוחו, עו"ד ראובן בר-חיים - טוען תחילה כי חזקת המסוכנות הסטטוטורית נסתרת בנסיבות העניין, שכן מדובר בעבירה שלא קדם לה תכנון וכי הדמות המרכזית שהובילה להשתלשלות האלימות היא דווקא חטיב. עוד נטען כי היה מקום לתת משקל רב יותר לנסיבותיו האישיות של שנאן, ובמרכזן העובדה שחי חיים נורמטיביים, ללא עבר פלילי כלשהו. אשר לתסקירי המעצר; לטענת שנאן, שגה שירות המבחן כשביסס את המלצתו על חשש לשיבוש הליכים ולבריחה מאימת הדין. בתוך כך נטען שלא זאת בלבד שאין בראיות אינדיקציה כלשהי המקימה חשש כזה, אלא שגם לא מדובר בעילה שבגינה נעצר שנאן, שהיא כאמור מסוכנותו ולא החשש פן יברח או ישבש הליכים. עוד נטען בהקשר הזה כי הערכת שירות המבחן לפיה במצבי לחץ מסוימים עלול שנאן לפעול באופן אימפולסיבי ובעייתי - אין לה על מה שתסמוך. אשר לאפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני; לטענת שנאן, ההחלטה שלא להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני רק משום שאפשרות זו כרוכה בסיכון שוטרים היא שגויה. זאת ועוד, נטען כי מדובר בהחלטה הפוגעת בזכויות יסוד של נאשמים, וכי היא יוצרת אפליה פסולה בין אלו הגרים במזרח ירושלים לבין אלו הגרים במערב העיר. לגופו של עניין מוסיף שנאן וטוען כי בסביבת ביתו מצויות תחנות משטרה רבות וכי האזור כולו מלא כבר כיום בשוטרים וחייילים במהלך כל שעות היממה - ומשכך תמוהה ההנחה כי הפיקוח האלקטרוני יסכן את כוחות אכיפה החוק מעבר לסיכון שהם חשופים לו ממילא.

8. עדוין - באמצעות בא כוחו, עו"ד אריאל הרמן - טוען כי הערכות שירות המבחן לפיהן המסוכנות הנשקפת מעדוין היא בינונית ולפיהן קיים חשש כי יימלט מהדין, אינן מבוססות די הצורך. כמו כן נטען כי שגה בית המשפט המחוזי כשלא הורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, זאת הן לאור התסקיר החיובי בעניינו והן משום שהקושי הגלום בצורך בליווי משטרה אינו יכול להצדיק מניעה קטגורית של מעצר בפיקוח אלקטרוני של תושבי אזור מסוים.

9. המשיבה - באמצעות בא כוחה, עו"ד ארז בן ארויה - טוען כי דינם של שני העררים להידחות. לטענתה, טיבו של האירוע המיוחס לעוררים כפי שניתן להבין מחומר הראיות לכאורה, מצביע על מסוכנות ברורה מאליה. עוד טוענת המשיבה כי שני העוררים טענו טענת אליבי שקרית, ולכן אין מקום לתת בהם אמון. אם לא די בכך, מוסיפה המשיבה וטוענת כי גם חלק מהמפקחים שיתפו פעולה עם טענת האליבי השקרית. לבסוף טוענת המשיבה כי בצדק ייחס בית המשפט המחוזי חשיבות לחוות הדעת בעניין ההתכנות של פיקוח אלקטרוני - לטענתה, נוכח הקושי בפיקוח הנובע ממקום המעצר המוצע, הרי שיש להותיר את העוררים עצורים מאחורי סורג ובריח.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בהודעות הערר ובנספחיהן, וכן שמעתי את הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי למסקנה כי דינם של שני העררים להידחות.

11. הלכה למעשה, שני העררים עוסקים בשאלה האם יש מקום - בהתחשב בנסיבות המעשה ובנסיבותיהם האישיות של העושים - לשחרר את שני העוררים לחלופת מעצר, ולחלופין להורות על מעצרם בתנאי פיקוח אלקטרוני. הגם שבאי כוחם טענו בכישרון רב כי התשובה חיובית, לא מצאתי הצדקה לסטות ממסקנתו של בית המשפט המחוזי. מדובר במסקנה מנומקת, אליה הגיע בית המשפט לאחר שהורה על עריכת שלושה תסקירים וחוות דעת בעניינם של כל אחד מהעוררים. לאחר שעיינתי בתסקירים ובחוות הדעת השונות, שוכנעתי גם אני כי מעצרם של העוררים בתנאי פיקוח אלקטרוני במתכונת שהוצעה לא יאפשר את השגת תכלית המעצר, כלשון סעיף 22ב(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). להלן אפרט כיצד הגעתי למסקנה זו.

12. אשר לעדוין; מקובלת עלי טענת בא כוחו לפיה בבואו להעריך את מסוכנותו במסגרת התסקיר שנערך ביום 11.11.2015, ייחס שירות המבחן משקל לשני שיקולים שאינם מבוססים דיים. השיקול הראשון הינו האפשרות של ניסיון הימלטות מהדין נוכח העובדה שקרובי משפחתו של עדוין מתגוררים מחוץ לישראל. בנסיבות העניין, אין כל אינדיקציה קונקרטית לכוונה של עדוין להימלט, ואיני משוכנע כי די בעצם קיומם של קרובי משפחה בחוץ לארץ כדי להפוך אפשרות זו לממשית. השיקול השני הינו החשש מנקמת דם מצד משפחתו של המנוח. בצדק ציין בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 30.11.2015 כי "במקרה זה אין מדובר במעצר הגנתי, להגנה על המשיבים, אלא במעצר שנועד להגן על הציבור מפניהם". על כל פנים, שאלת קיומה של סולחה בין המשפחות ממילא לא הובהרה כדבעי על ידי הצדדים. אולם, גם כאשר מסירים את שני השיקולים האלו מן המשוואה, ניכר כי מסקנתו של שירות המבחן בדבר קיומה של מסוכנות בינונית אינה בלתי סבירה או בלתי מאוזנת. אכן, מצד אחד יש לקחת בחשבון את מצבו הרפואי של עדוין ואת העובדה שהזמן שבילה עד כה במעצר מאחורי סורג ובריוח היווה גורם מרתיע מבחינתו. כמו כן, יש לקחת בחשבון את עברו הנקי, את דפוסי ההתנהגות הנורמטיביים שלו ואת העובדה שהוא היה "הנגרר" ולא "היוזם". מצד שני, יש לקחת בחשבון את התרשמותו של שירות המבחן לפיה עדוין נעדר כלים להתמודדות תקינה במצבי לחץ. כמו כן, אין להקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים לו ובאכזריות המאפיינת את המעשים האלו. ודוק, גם אם אניח כי מעשי האלימות המיוחסים לו היו ספונטניים, כפי שהוא טוען, אין בכך כדי להפחית ממסוכנותו במידה ניכרת. הטעם לכך הוא שמקום בו מדובר בצד הנגרר, דווקא העובדה כי ההיגררות נעשית באופן ספונטני וללא כל סכסוך מקדים עשויה להוות נורת אזהרה המעידה על הקלות שבה הוא עלול להיגרר למעשי אלימות עתידיים.

13. בהינתן המסוכנות שעליה עמדתי עתה, האם יש מקום לשחרר את העורר ממעצר מאחורי סורג ובריוח? מהחלטתו של בית המשפט המחוזי מתאריך 17.11.2015 ניתן ללמוד כי על אף המלצתו השלילית של שירות המבחן, ראה בית המשפט לנכון לבחון גם את האפשרות של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. ואכן, בתסקיר המשלים שהוגש לבית המשפט ביום 19.11.2015 העריך שירות המבחן כי מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני מהווה חלופה ראויה למעצר מאחורי סורג ובריוח, וזאת ככל שמנהלת הפיקוח האלקטרוני תקבע כי התנאים המוצעים מתאימים לפיקוח אלקטרוני. כבית המשפט המחוזי, סבור גם אני כי בנסיבות העניין אין מקום להסתפק בחלופת מעצר וכי פיקוח אלקטרוני מהווה תנאי ראוי ואף הכרחי לשחרור העורר ממעצר מאחורי סורג ובריוח. זאת במיוחד על רקע העובדה שעדוין טען טענת אליבי שקרית - דבר המעיד על קושי לתת בו אמון - ועל רקע הצורך לחזק את מעטפת הפיקוח האנושית שהוצעה מקום שהמפקחים אמנם הביעו מחויבות לפיקוח והתנגדות למעשי אלימות אך אינם מפנימים את חומרת המצב במלואה. עם זאת, בסופו של יום לא הורה בית המשפט על מעצרו של עדוין בתנאי פיקוח אלקטרוני, וזאת לאחר שבחוות דעתו מיום 29.11.2015 העריך מפקד מרחב דוד במשטרת ישראל כי "על אף שמבחינה מודיעינית ופלילית אין מניעה לאפשר לחשוד מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, הרי שהכתובת המוצעת לא תאפשר גישה חופשית לאנשי הרשויות ללא ליווי משטרי".

14. לדידי, בצדק אימץ בית המשפט את הערכתו של מפקד המרחב. בתוך כך, סבורני כי הטענות אותן מעלים העוררים לפיהן יש בקרבת מקום תחנות משטרה ובתי יהודים אינן ממין העניין. כפי שטוענת המשיבה, אמנם יש בקרבת מקום כוחות שיטור גדולים, אך אלו הוצבו שם לצורך ביצוע משימות שאינן כוללות אכיפת תנאי פיקוח אלקטרוני. אשר על כן, לא ניתן להבטיח כי כוחות אלו יהיו זמינים לתת מענה בזמן אמת להפרת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, לא כל שכן בתרחיש של הפרות סדר בעיר העתיקה. מכל מקום, יש להניח כי מפקד המרחב היה ער לחלוטין לקיומם של כוחות השיטור באזור, ולא בכדי נמנע מקביעה לפיה ניתן יהיה להסתמך על נוכחות משטרתית זו בעת הצורך. הנה כי כן, לאור

חוות הדעת המקצועית שלפיה הפיקוח האלקטרוני יתקשה להשיג את מטרתו לאור מיקום החלופה, אין מנוס מדחיית אפשרות זו.

15. ויובהר, לא נעלמו מעיני הטענות החוקתיות שאותם מעלים העוררים, לפיהם מניעת אפשרות של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני משיקולי מיקום המעצר והקצאת משאבי שיטור יוצרת אפליה פסולה. ברם, כפי שצינתי בפתח הדיון שנערך לפני, מדובר בטענות שהפורום לבירורן הוא בית המשפט הגבוה לצדק, ולא בית המשפט העליון בשבתו כערכאת ערעור על החלטות בהליכי מעצר. במסגרת ההליך דן ענייננו אך ורק באפקטיביות של הפיקוח האלקטרוני ביחס לעורר, בשים לב למכלול נסיבותיו של המקרה הקונקרטי. כך או כך, פשיטא כי המחוקק הביע את דעתו בסוגיה אך לאחרונה בקובעו כי "מקום הפיקוח המוצע" הוא שיקול שיש להביאו בחשבון בטרם הוראה על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ראו: סעיף 22ב(ג)(2) לחוק המעצרים).

16. אשר לשנאן; מתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינו מיום 2.11.2015 ומיום 30.11.2014 עולה כי שירות המבחן מעריך שהמסוכנות הנשקפת ממנו עשויה להיות גבוהה מזו שנשקפת מעדוין. ליתר דיוק, קבע שירות המבחן כי הוא מתקשה "להעריך באופן מלא הסיכון להישנות אירועי אלימות בין הצדדים כאשר לא ניתן לשלול הערכת סיכון גבוהה להישנות עבירה פוגעת". הגם שהערכה זו אינה כוללת קביעה פוזיטיבית בדבר קיומה של מסוכנות גבוהה, דומה כי היא עולה בקנה אחד עם ההתרשמות של שירות המבחן לפיה "במצבים מסוימים, בהם יוסף [שנאן, י.ד.] חש לחצים מצד האחר, בכלל זה מדמויות להם סמכות כלשהי עליו, הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ובעייתי, תוך קושי לכלכל השלכות מעשיו על סביבתו ועל עצמו". על בסיס הערכה זו, ובהתחשב בכך שעל פי סעיף 8 לכתב האישום נטל שנאן חלק פעיל בהסלמת האלימות שהובילה למוותו של המנוח, מתחייבת המסקנה כי מסוכנותו של שנאן אכן גבוהה במידה מסוימת מזו אשר נשקפת מעדוין, שתואר כמי שנגרר ומתקשה להתמודד עם מצבי לחץ ותו לא. לצד זאת, התרשמתי כי המפקחים שהוצעו בעניינו של שנאן עדיפים על אלו שהוצעו בעניינו של עדוין, וזאת לאור העובדה שהם מוקיעים את התנהלותו האלימה והפוגענית. לסיכום, בעוד שהמסוכנות הנשקפת משנאן גבוהה במידת מה מזו הנשקפת מעדוין, הרי שהחלופה שהוצעה בעניינו של שנאן הינה מעט הדוקה יותר.

17. האם בנסיבות העניין יש מקום להוראות על שחרורו של שנאן ממעצר מאחורי סורג וברח? נחה דעתי כי התשובה היא שלילית. נוכח חומרת העבירה המיוחסת לו, ובשים לב לכך שהוא לא רק נגרר אחר חטיב, אלא נטל יוזמה באירועים האלימים שהובילו בסופו של דבר למוותו של המנוח, וכאשר לוקחים בחשבון את הקושי לשלול את מסוכנותו ואת ההתרשמות כי עובר למעצרו היה לעתים מתרועע עם חברה בעייתית, סבורני כי ניתן לאפשר את המשך שהייתו של שנאן בסביבת מגוריו אך ורק בתנאי פיקוח אלקטרוני. אולם, מהטעמים שפירטתי לעיל בנוגע לחוות דעתו של מפקד מרחב דוד, אין מקום להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני במתכונת המוצעת עתה.

18. לפני סיום, רואה אני מקום להדגיש כי חרף חומרת המעשים המיוחסים לעוררים, המקרה דן אינו נכלל בגדרם של אותם מקרים שבהם אף חלופה (או מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני) אינה אפשרית. לא מן הנמנע כי זוהי נקודת המוצא שלאורה הורה בית המשפט המחוזי על בחינת האפשרות של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני אף על פי שהתסקיר הראשון שנערך לעוררים לא המליץ על שחרורם לחלופה. אשר על כן, פתוחה הדרך לפני העוררים להניח לפני בית המשפט המחוזי חלופות אחרות שיהיה בהן כדי להגשים את תכלית המעצר.

19. סוף דבר - הנני דוחה את שני העררים.

ש ו פ ט

15/12/2015

עמוד 6

